

10 π. ἀποσπασμάτα ἔχοντο τοῦ Μενάνδρου ἐν συγκεκριμέναις
(connected) συντάξιν ἐκδοθέντων ἀπὸ τοῦ 1891 καὶ
π. π. ἀ. ε. τοῦ 1905

Francis G. Allinson
Ménandre
London 1921
2. ix
xii
xxiii

Ἡ ἀριθμικὴ τῶν καλαδῶν τῆς Παιδείου τῆς 16^{ης} ἑκατοταετίας
οἷδα. καλαδοῦσι 24 κωμῶδες τοῦ Μενάνδρου, ἐ ἀπορριπταίται ἐξ
τοῦ Krumbacher: Byzant. Literaturgesch.² pp. 509.

Ὁ Poulsen, ὄγκος (Ikonoγραφische Miscellen, Copenhagen, 1921), σ. 46, παρὰ-
δίχεται τοὺς καλαδῶν τῆς Παιδείου.

Ἐπιτὴ κωμῶδι τοῦ Μενάνδρου πιδανὴ ἀνερχομένη ἐν ὄδῳ καὶ πιδαν
τῶ 100.000 γραμμῶν, ἔχοντο ἀνερχομένη περὶ τὸ 4000 γραμμῶν ἢ 758
ρίχους γραμμῶν.

Ὁ Ἀελίου ποιητὴς Μενάνδρος γεννηθὴ τὸ 343-2 π. Χ. ἢ ἀπεθίονε τὸ 292-91 π. Χ.

(Ὁ ἐπιθὴ δίδει ἰκονογραφία τοῦ Μενάνδρου ἐν τῷ συγγράμματι)

«Περίοδια» Μενάνδρου

Francis G. Allinson:
Μενάνδρος.
London. 1921
Σ. 420-423

Ἡ «Ἀνδρία», τοῦ Τερτυλίου φανερὰ εἶναι «contaminatio»
τῆς «Περίοδιας» τοῦ Μενάνδρου καὶ τῆς «Ἀνδρίας», τοῦ
αἰλοῦ, ἡ τελευταία αὐτῆς κωμῶδια οὕσα ἀναπαραγωγὴ (recasting) τῆς
«Περίοδιας».

Ἐπιτῶν σχεδίων τοῦ Donatus κενάρομεν, ὅτι ἡ πρῶτη σκηνὴ τῆς
«Περίοδιας» τοῦ Μενάνδρου ^ἢ τῆς «Ἀνδρίας» τοῦ Τερτυλίου εἶναι
σχεδὸν αἰ αὐταί.

Ἐν τῇ «Περίοδιᾳ», ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῇ, γέρον ὀφιδεὺς μετὰ τὴν σόφουραν
ἔω ἐς τὸν Τερτυλίον τὴν «Ἀνδρίαν» καὶ ἀπαυξάνει τινὰ, ζωσίαν.
Ἀπὸ ἐτέρου ἐς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Μενάνδρου, ὁ γέρον φαίνεται βέβαιος.
Καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι ἐς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Τερτυλίου, ἐπισημαίνονται
καθὼς τὴν «Ἀνδρίαν» τοῦ Μενάνδρου.

Ὅπως αἱ προλογοίαι διὰ τὸν θανάσιον τοῦ Δάου διὰ πυρὸς ποδὶ
καδαυτέρᾳ καθίσταται ἐν τῇ Τερτυτίῳ.

ἀποσπάσματα

Τὰ πλεονεκτήματα ἀνακαλύφθηκα (Oxyrhynchus Papyri τ. 6 σ. 150 ff.) διδούσιν
σκηνὴν εἴκοσι γραμμῶν, προυβίβουσα ὅτι τὰ ἐνὲς βραχίον ἀποσπά-
σματα, τὰ δὲ ἄλλα προνομιῶν γραμῶν.

Ἐν τῇ σόφουρᾳ ἀποσπάσματα διὰ γίγεται μὲν τῆς Περίοδιας κώμης,
ἡ δὲ διδὸν τὸ τίτιδος ἐν τῇ κωμῶδιᾳ

Δύναται ἐπὶ δυνεὶ εἶναι, ὅτι ἡ κώμη εἶχε ἐμαλακισθῆναι ἐν Περίοδι
ὡς παιδίον ἴδιον ἢ ἄδωκον τῆς κωμικῆς ἀνιμαδύφου ἐπιπέδου,
κατὰ κατὰ συγκρίσιν, ὅπως συμβαίνει ἢ μετὰ τὴν Ἀνδρίαν καὶ
τὴν Λαφίαν, τῆς δυνεὶ κωμῶδιας.

Ἡ γυνὴ σκηνὴ καθ' ἣν ὁ δούδος φοβερίζεται καὶ πῦρ, ^{ἀπεχθὲς φῶς} ~~ῥιαν φωνή~~
σὺν (lurid light) τῶν δυνεὶ τῶ κώμης ἐπὶ τοῦ δούδου.

ἀνοδοῦν

Βιβλίον ὁδοῦ πρῶτον δὲ ἐκείνη τὴν περὶ, ἀλλὰ ἡ ἰδέα οὗ ὁ
αὐτοῦ ^{ἴδω} φόβου τὸ ἀνεπίστα δόξα ^{ἴδω} μετεχρησθῆναι ἀπὸ
δὲ δυνάμει οὗ ἴδω παρεβαίει τὸ δὲ ἴδω.

Ὅτι τοιοῦτο συναρτῆσαι ἐπὶ ἴδω ἀνεπίστα, ἐπὶ τὴν
ἀπὸ τὸ ὁδοῦ ἀνεπίστα τὸ Μνησίου, ἴδω, ἐπὶ τὴν θεο-
φοροῦ τὸ ἴδω ἀνεπίστα.

ἐπὶ τὴν ἴδω τὸ Τερτίου, 860, τὸ ἴδω ἀνεπίστα ἐπὶ τὴν
βασιλείαν ἴδω, ἴδω καὶ ἴδω τὴν ἴδω, τὸ Μνη-
σίου.

τὰ πρῶτα τὴν Κωνσταντίνου
ἴδω, ἴδω ἐπὶ ἴδω.

ἴδω } ἴδω
Πυρρίαν }

πρῶτα ἴδω

Ὅτι τὸ ἴδω,

ἴδω

Παιδίον τὴν Περσίδα (A servant-maid of the Perinthian).
(Maia)

Γίτας ἴδω (ἴδω).

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(ἴδω)

«Περινθία» Μενάνδρου

4765

Από-
σπα-
σμα.

(Η παιδίον τῆς Περινθίας)

οὐδὲν ἢ γράψω ὄλω

397K κύλιμα παρήκει, ἀλλὰ πίνει τὴν κύλιον. [Ἰδε Τερηνίου Ἀνδρία, 229-232.]

398K τὸ παιδίον δ' εἰσὺλθὼν ἐψητοῦ φέρων

<ὀβολοῦ.> (α)

(Δῶος)

[Ἰδε Τερηνίου Ἀνδρία, 368-369]

393K ὅστις παραλαβὴν δεσπότιν ἀπράχμονα
καὶ κούφον ἔξαπατᾶ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅτι
οὖλος μεγαλείου ἔστι διαπεπραχμένος,
ἐπαβελητέρως τὸν πάλαι (α) γ' ἀβέλτερον.

Οχ. παρ. vol. vi. p. 150

(Να.) Ἦ Τίβρις καὶ Γέτα,

Ἦ φυλάττει' αὐτοῦ. σὺ δ' αἰσολογεῖς, Ἦ Πυρρία.
ε(Δα.) Ἦ κληματίδας ἔξεισιν φέρων τὸ πύρρον

καὶ πῶρ πρόδουλον Ἦ Τίβρις καὶ Γέτα,

Ἦ πικρὰ καταναύου μ'. ἀφείντ' ἄν, Γέτα,

5 γούτ' δουλον ὄντα καὶ διασώσαντ', σὺ πάνυ.

γούτ' ἄν ἢ ἀφείντ' ἀλλὰ περίφρονδέ με;

γούτ' πρὸς ἀλλήλων ἔχουσι; προσέρχεται

Ἦ Πυρρίας ὅσον γε φορτία φέρων.

Ἦ ἀπόζηλα καὶ δᾶδ' αὐτὸς ἢ κηρόν ἔχω

10 Ἦ Νάχης αἰσολογεῖ. (Ναχ.) περιδίτ' ἐν' κύλιον ταχὺ

Ἦ τὰ φύλα. Ἦ π' ἰδεῖσαι, Δᾶε, τὴν πανουργίαν

τέχνῃ τιν' εὐρίη διαφυγῆ τ' ἰδέσθαι με.

(Δα.) τέχνῃ ἐγώ; (Ναχ.) ναί, Δᾶε, τὸν κῆν «ἀπράχμονα

καὶ κούφον ἔξαπατᾶν» γὰρ ἔστι κ' δεσπότιν»

15 φλόδαρος. (Δα.) ἢ, ἢν. (Ναχ.) εἰ δέ τι τῆς τῶν φρενῶν

σταυτῆς - ἐκείνης; (Δα.) οὐχί πρὸς σοῦ, δεσποτα.

(Να.) ὁ κῆν ποιηρὸς, ὁ θρασύς ἠδ' ἄρτίως

αἰσολογεῖ

κατὰ τῶν σκελῶν· τῆν ἀκρονομία· φιλ'τάτου'
 - - - - - ἐμποδῶν. (Δα.) ἔφην χάρι.
 - - - - - ὁ φ' ἄγῶν. (λαχ.) μαίετι'
 - - - - - (ἑπυρρίας.) ὡ, ἀφίετο
 - - - - - φερόμενος γὰρ καὶ κούκω
 - - - - - ρτων τ' ἔστι τό.

20

(~~Δα~~) Ἄλλα ἀποσπάσθε
 οὐ πῶπολ' ἐξήδυσσεν ποδολεῖδῃ κενρῶ.
 εἰς τὸν ἴσον ὄγμου τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτεκεῖ.

394 K

(~~Δα~~) ὅδ' ἔστι μαλακὰ σκελεθῶν
 ἐν τῆν πόδεω τὸ σκελεθῶν ἐπὶ ἀνὰ φίλος.

395 K

ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπῆαι τῶν
 σφόδρα λοιδοροί.

396 K

οὐδ' αὐτὸς εἶμι οὐκ εἶμι ὑπόφυλος.

390 K.

τὰ δ' ἄλλ' ἀνεπαφασάματα οὐδ' ἔλκω -

400 K

Αἰδύτιος γέλω.

401 K.